

РЕШЕНИЕ

№ 29

гр. Благоевград, 20.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, VII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Гургана М. Симеонова

при участието на секретаря Димитрина В. Павлова
като разгледа докладваното от Гургана М. Симеонова Административно наказателно дело № 20211210201560 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба, подадена от С. А. в качеството му на управител на „С.А.Б.“ О. с ЕИК, със седалище гр. Б., ул. „И. М.“ бл., ет., офис против Наказателно постановление № 42-0002539/06.10.2021г., издадено от директора на РД“АА София, с което на жалбоподателя на основание 96г, ал.1, пр.2 ЗАвтПр е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 3000лв. за нарушение на чл.57, ал.1 от Наредба 11/31.10.2002. на МТС.

В жалбата се релевират доводи за неправилност на атакуваното наказателно постановление, както и че същото е издадено при допуснати нарушения на процесуалните правила. В тази връзка се поддържа, че в НП липсвали обстоятелствата, при които е извършено нарушението, като не ставало ясно и въз основа на какви доказателства същото е установено от наказващия орган. Навежда се и неяснота, касаеща времето и мястото на санкционираното нарушение. Поддържа се, че водачът С. А. е имал валидно удостоверение за психологическа годност, предвид удължаването на срока на издаденото му такова на основание Регламент ЕС2020/698 на Европейски парламент и Съвета от 25.05.2020г. и Закона за мерките и действията по време на извънредно положение, обявено с Решение на Народното събрание от 13.03.2020г. и преодоляването на последиците.

Позовава се на чл.151а ЗДвП, според който лицата, притежаващи свидетелство за управление, издадено от държава-членка на Европейски съюз или от друга държава-страна по Споразумението за Европейско икономическо пространство, или от Конфедерация Швейцария могат да управляват МПС на територията на РБългария при спазване на изискванията за минимална възраст за съответната категория, определени в чл.151 ЗДвП. Поддържа се, че административнонаказващият орган не се е съобразил с т.8. и 9 от Преамбюла на Директива 2006/126/ЕО на Европейски парламент и на съвета от 20.12.2006г. съгласно които с оглед взаимното признаване на свидетелствата за правоуправление на МПС е необходимо държавите членки да предефинират

минималните стандарти за физическа и умствена годност за управление на превозни средства. Доказателства за изпълнение на съответствието с минималните стандарти за физическа и умствена годност за управление на превозно средство, следва да се предоставя, когато свидетелството се издава и периодично след това се подновява. Издаденото от РГърция свидетелство за правоуправление, удостоверявало, че водачът притежава психологическа годност съгласно националното му законодателство и следвало да се признае на територията на РБългария като държава членка на ЕС. Навежда, че удостоверение за психологическа годност като самостоятелен документ се изисква при първоначално придобиване и подновяване или подмяна на СУМПС, но не и при постъпване на работа.

Поддържа се и маловажност на нарушението по смисъла на чл.28 ЗАНН.

По изложените съображения се прави искане за отмяна на обжалваното наказателно постановление.

В съдебно заседание дружеството-жалбоподател се представлява от адв. Х., която поддържа изложените в жалбата доводи. Допълва, че водачът притежава СУМПС, издаденото от Република Гърция. Прави искане за присъждане в полза на дружеството на направените по делото разноски.

Въззиваемата страна, редовна призована, не изпраща представител. Депозира становище, с което прави искане за потвърждаване на обжалваното наказателно постановление. Релевира възражение за прекомерност на разноските за заплатено адвокатско възнаграждение.

Съдът, след като служебно провери обжалваното наказателно постановление, доводите на страните и събраните по делото доказателства приема за установено от фактическа страна следното:

Ставрос Константинос А., роден на 05.09.1961г. в РГърция, с гръцко гражданство притежава свидетелство за управление на МПС, издадено на 27.05.2020г. от РГърция за категориите А, В, С, ВЕ и СЕ със срок на валидност за всички категории 27.05.2025г.

На А. е издадено и Удостоверение за психологическа годност № 376635 от 06.07.2016г. валидно до 06.07.2019г.

На 01.09.2021г. около 10.50ч., в сградата на ОО „АА“ – Благоевград, намираща се в гр. Благоевград, бул. „Св.Д.Солунски“ №77а, свидетелите К.В. и К.М.- служители на РД„АА“ – София извършили тематична проверка на превозвача „С.А.Б.“ О., притежаващ лиценз на ЕО № 16021 за международен автомобилен превоз на товари срещу заплащане.

След проверка на документите, представените от упълномощено от управителя на дружеството лице, включващи тахографски лист от тахографа на автомобил с рег. № и международна товарителница от 19.07.2020, проверяващите приели, че превозвачът „С.А.Б.“ О. на 16.07.2020г. до 17.07.2020г. е извършил международен превоз на товари с товарен камион Е.

От извършена справка в информационните система на ИИАА свидетелите В. и М., установили, че към датата на превоза водачът С. А. не е притежавал Удостоверение за психологическа годност за превоз на товари.

При така направените констатации, служителите на ИИАА счели, че „С.А.Б.“ О. е извършил международен превоз на товари от 16.07.2020г до 17.07.2020г. с товарен Е с водач С. А., който не притежава валидно удостоверение за психологическа годност.

Предвид установеното, свидетелят В. приел, че дружеството е извършило нарушение на чл.57, ал.1 от Наредба №11/31.10.2002г. на МТС, поради което на 06.10.2021г. в присъствието на св. М. и упълномощено от управителя на дружеството

лице съставил срещу последното АУАН № 288221.

Актът бил връчен на същата дата на пълномощника на управителя на дружеството, без в него да са отразени възражения.

Такива не са постъпили и в предвидения с чл.44, ал.1 ЗАНН срок.

Въз основа на акта, било издадено и обжалваното наказателно постановление, с което на „С.А.Б.“ О. на основание чл.96г, ал.1 ЗАвтПр е наложена „имуществена санкция“ в размер на 3000 лева.

НП е връчено на упълномощено от управителя на наказаното дружество лице на 25.10.2021г.

Изложената фактическа обстановка се установява от събраните по делото доказателствени материали: гласните доказателства, съдържащи се в показанията на разпитаните от съда свидетели К.В. и К.М. и от приобщените към доказателствения материал по реда на чл. 283 НПК писмени доказателства: превод на президентски указ № 51 и превод на притежавана от С. А. свидетелство за управление на МПС, копие на удостоверение за психологическа годност № 376635, Пълномощно; Разписка за получаване; Писмо от Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ с рег. №52-00-56-9607/4/18.11.2021 г.; АУАН Серия А-2012 №293855/01.09.2021 г.; Известие с изх. №52-00-56-9607/1/19.10.2021г.; Пълномощно Копие на ЧМР; Копие на тахограф; Длъжностна характеристика; Заповед №РД-08-30/24.01.2020 г.; Заповед №589/31.01.2020 г.

Съдът приема за достоверни показанията на свидетелите В. и М. в частта им за извършената от тях проверка, направените при нея констатации и обстоятелствата около съставяне и връчване на АУАН. В кредитираните им части, показанията на свидетелите са последователни и пълни, като чрез тях свидетелите възпроизвеждат непосредствените си възприятия за относими към предмета на доказване факти.

Настоящият съдебен състав кредитира и надлежно приобщените писмени доказателства, които не се опровергават от доказателствената съвкупност по делото.

От Удостоверение за психологическа годност № 376635, издадено на 06.07.2016г. на С. А. се установява неговата валидност до 06.07.2019г.

Приложената по делото международна товарителница съдържа данни за извършен с товарен камион Е международен превоз

Съгласно приложеното копие на гръцко СУМПС и неговия превод, С. А. притежава свидетелство за управление на МПС, издадено на 27.05.2020г. от РГърция за категориите А, В, С, ВЕ и СЕ със срок на валидност за всички категории 27.05.2025г.

При така установеното от фактическа страна, съдът прие от правна страна следното:

Жалбата е подадена от легитимирано лице при спазване на преклузивния срок за обжалване съгласно чл.59, ал.2 ЗАНН (НП е връчено на 25.10.2021., а жалбата е от 01.11.2021г.), и е насочена срещу подлежащ на съдебен контрол административно-наказателен акт, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна, по следните съображенията:

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления районният съд е инстанция по същество, с оглед на което дължи извършването на цялостна проверка относно правилното приложение на материалния и процесуалния закон, независимо от посочени от жалбоподателя основания.

В изпълнение на това свое правомощие съдът намира, че АУАН и наказателното постановление са издадени от компетентни органи - АУАН е съставен от компетентно лице на основание чл.92, ал.1 вр. чл.91 ЗАвтПр, а НП е издадено от компетентен орган, упълномощен на основание чл.92, ал.2 със Заповед № РД-08-

30/24.01.2020г. на Министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

Съставеният АУАН и издаденото НП са в предвидената от закона писмена форма и съдържание, при спазване на установения ред и в сроковете по чл.34, ал.1 и ал.3 ЗАНН. Спазена е и законово регламентираната процедура по съставянето и връчването им, като съдържат всички изискуеми съобразно разпоредбите на чл.42 ЗАНН и чл.57 ЗАНН реквизити, в това число описание на нарушението- дата и място, обстоятелствата, при които е извършено същото и правната му квалификация. АУАН е съставен в присъствие на упълномощен представител на наказаното дружество, на когото е връчен.

Релевантните за обективната съставомерност на нарушението признаци са описани по ясен и конкретен начин, като дадената правна квалификация съответства на словесното описание.

В случая независимо от факта, че превозът е реализиран извън страната, място на извършване на нарушението е седалището на съответното дружество/едноличен търговец, на което е издаден лиценз на Общността за извършване на международен превоз на товари. Отговорността на дружеството/едноличния търговец се ангажира в качеството му на автомобилен превозвач, като организирането на международен превоз без спазване на предвиденото с тази разпоредба изискване е именно седалището на дружеството, от където се осъществява оперативното дейност по организирането на превози. /В този смисъл са Решение № 2420 от 10.11.2019 г. на АдмС - Благоевград по к.а.н.д. № 607/2019 г. Решение № 267 от 24.10.2019 г. на АдмС - Кюстендил по к. н.а.х д. № 229/2019 г. Решение № 116 от 17.10.2019 г. на АдмС - Търговище по к. а. н. д. № 77/2019 г. Решение № 1566 от 18.07.2019 г. на АдмС - Пловдив по к. а. н. д. № 1604/2019 г. и др./

Предвид изложеното съдебният състав не констатира допуснати в хода на административнонаказателното производство съществени нарушения на процесуалните правила, обуславящи отмяна на санкционния акт.

Настоящият съдебен състав намира обаче, че дружеството жалбоподател не е извършило нарушението, за което му е наложено „имуществена санкция“. Аргументи:

Съгласно т.8 от Преамбюла на ДИРЕКТИВА 2006/126/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 20 декември 2006 година относно свидетелства за управление на моторни превозни средства "На основание на пътната безопасност следва да се определят минимални изисквания за издаване на свидетелства за управление на моторни превозни средства. Необходимо е изпитите за управление на превозно средство и лицензирането да бъдат хармонизирани. Във връзка с това следва да се дефинират знанията, уменията и поведението, свързани с управлението на моторни превозни средства, изпитът по управление на превозно средство следва да се основава на тези концепции и следва да се предефинират минималните стандарти за физическа и умствена годност за управление на такива превозни средства“. Като т.9 предвижда, че „доказателство за изпълнение на съответствието с минималните стандарти за физическа и умствена годност за управление на превозно средство от водачите на превозни средства, които се използват за транспорт на пътници или товари, следва да предоставят, когато свидетелството се издава и периодично след това. Този редовен контрол съгласно националните правила за съответствие с минималните стандарти ще допринесе за свободното движение на хора, ще избегне изкривяването на конкуренцията и по-добре ще взема предвид специфичната отговорност на водачите на такива превозни средства. На държавите-членки следва да се позволи да налагат медицински прегледи като гаранция за спазване на минималните

станданти за физическа и умствена годност за управление на други превозни средства. Поради причини, свързани с прозрачността, тези прегледи следва да съвпадат с подновяването на свидетелствата за управление на превозно средство и поради това следва да се определят от срока на валидност на свидетелството."

Съгласно чл. 7, т.1 б."А" от ДИРЕКТИВА 2006/126/ЕО, свидетелства за управление на моторно превозно средство се издават само на кандидатите: а) които са взели изпит по умения и поведение и теоретичен изпит и отговарят на медицинските стандарти в съответствие с разпоредбите на приложения II и III. Приложение III - МИНИМАЛНИ ИЗИСКВАНИЯ ЗА ФИЗИЧЕСКА И ПСИХИЧЕСКА ГОДНОСТ ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА ПРЕВОЗНО СРЕДСТВО важи при първоначалното придобиване на свидетелство за управление и при неговото подновяване. На държавите-членки се дава възможност да въведат в националните си законодателства и периодични медицински прегледи за физическа и психическа годност.

Разпоредбата на чл.151, ал.4 ЗДвП предвижда, че кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на моторни превозни средства от категориите C1, C, D1, D и Tm (трамвайна мотриса) трябва да са и психологически годни, като според чл.152, ал.1 т.2, б. „б“ министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията определя изискванията за психологическа годност на водачите на моторни превозни средства и условията и реда за психологическото изследване на водачите, извършващи обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници или товари.

От посочените законови текстове става ясно, че националният законодател е регламентирал при първоначалното придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство, всеки кандидат да отговаря на изискванията за физическа и психологическа годност, като издаването на свидетелство за управление на моторно превозно средство удостоверява наличието на правоспособност за управление и психологическа годност.

На основание чл. 151а ЗДвП, лицата, притежаващи свидетелство за управление, издадено от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Швейцария, могат да управляват моторно превозно средство на територията на Република България при спазване на изискванията за минимална възраст за съответната категория, определени в чл.151 ЗДвП.

Съгласно чл. 161, т.5 ЗДвП. свидетелство за управление на моторно превозно средство, издадено в друга държава, е валидно на територията на Република България за категорията, за която е издадено, когато свидетелството е издадено от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Швейцария.

От приетите по делото писмени доказателства се установява, че водачът А. притежава свидетелство за управление на МПС, издадено 27.05.2020г. от РГърция за категориите А, В, С, ВЕ и СЕ със срок на валидност за всички категории 27.05.2025г., поради което на основание чл.151а и чл.161,т.5 ЗДвП към периода 16.07.2020г. - 17.07.2020г. А. е имал валидно за територията на РБългария СУМПС за категориите А, В, С, ВЕ и СЕ.

От Президентски Указ 51/2012г. на РГърция, издаден с цел да се адаптира гръцкото законодателство към Директивата на ЕП и Съвета относно свидетелствата за управление на МПС се установява, че на основание чл.6, т.1 За издаване на каквато и да е категория за свидетелство за управление на МПС се изисква заинтересованото лице да отговаря на минималните изисквания за физическа и психическа годност, посочени

в приложение III.

На следващо място при подновяване на свидетелства за управление на МПС, притежателят на свидетелството следва да отговаря на изискванията за физическа и психическа годност, посочени в приложение III.

Предвид съществуващата в РГърция нормативна уредба, настоящият съдебен състав счита, че с издаването на СУМПС от РГърция на водача А., е удостоверено, че същият притежава изискуемата съгласно националното му законодателство психологическа годност.

По силата на чл.8, ал.2 от Наредба № 36/2006 г. на МТ, удостоверението за психологическа годност е валидно за срок три години от датата на неговото издаване с изключение на случаите, в които се издава след навършване на 65-годишна възраст на лицето, и на случаите по чл. 1, ал. 1, т. 2, 5, 6 и 7, в които удостоверението е валидно за срок една година /като по делото няма доказателства Панайотис да попада в изброените лимитативно изключения/, като съгласно ал.4 на същата разпоредба водачите на автомобили за обществен превоз на пътници и товари подлежат на психологическо изследване на всеки три години след датата на издаване на предходното удостоверение за психологическа годност.

По делото е установено, че свидетелството за управление на МПС на А. е издадено 27.05.2020г., поради което съдържащото се в него удостоверяване на психологическа годност не е изтекло към датата на описаното в АУАН и НП нарушение.

Изложените съображения обуславят извода, че към периода 16.07.2020г. – 17.07.2020г., извършилият международен превоз водач А. предвид притежаваното от него свидетелство за управление на МПС за категории за категориите В, С, и СЕ е имал необходимата съгласно гръцкото законодателство психологическа годност, което съгласно европейския принцип за взаимно признаване се счита за валидно и в РБългария.

Отделно от горното следва да се допълни, че с Решение № 2080, постановено по к.н.а.х.д 431/2021г съставът на АДмС-Благоевград е имал възможност да посочи, че „Периодичното психологическо изследване на водачите по реда на Наредба № 36/15.05.2006г. (чл. 8), в допълнение към проверката за психологическа годност на кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на МПС, не съвпада със срока на валидност на свидетелството за управление от съответната категория(чл. 51, ал. 3-5 ЗБЛД). Всъщност правилата за проверка на психологическата годност в националния закон се различават съществено с тези в Директива 2006/126 относно „умствената годност“, така че прилагането на психологическото изследване по чл. 5 за срока по чл. 8, ал. 2 от Наредба № 36/15.05.2006 г. дублира това при издаване на свидетелството за управление. Това допълнително изискване, като наложен по-строг стандарт за психологическа годност на професионалните водачи, при положение че е установена при издаване на свидетелството за управление, не улеснява свободното движение, като цел на хармонизацията по Директива 2006/126 (съображение 2), а е непропорционално на преследваната цел затруднение, което възпрепятства лицата при свободното упражняване на правата, гарантирани от ДФЕС, в контекста на свободното движение на лица – свобода на установяване и свобода на предоставяне на услуги (вж. по аналогия решение от 28 ноември 1978 г., Choquet, Case 16/78, ECLI:EU:C:1978:210, т. 8). Изискването за допълнително удостоверяване на психологическата годност, при издадено и валидно свидетелство за управление на водача поставя в по-неблагоприятно положение българските професионални водачи, респ. наеманите на работа водачи от превозвачи със седалище в страната, и е несъвместимо с общия

принцип на недопускане на дискриминация по член 18 ДФЕС при упражняване на основни права и свободи, гарантирани в членове 21 ДФЕС, 45 ДФЕС, 49 ДФЕС и 56 ДФЕС (вж. официално уведомително писмо на Европейската комисия до България от 15.07.2021 г. за неправилно транспониране на Директива 2006/126 (https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/bg/INF_21_3440)).

В контекста на изложеното, в светлината на хармонизация и на целите на Директива 2006/126 (съображение 2), разпоредбата на чл. 57, ал. 1 от Наредба № 11/31.10.2002г. следва да се тълкува по начин, че удостоверяването на психологическата годност на водач при международен автомобилен превоз на товари не може да се изисква на основания, различни от тези по Директива 2006/126 – при издаване и при подновяване на свидетелство за управление от съответната категория. Прилагането на това изискване (чл. 57, ал. 1 от Наредба № 11/31.10.2002 г.) при обстоятелствата по делото би довело до несъответстващ на правото на Съюза резултат, поради което, за да гарантира пълната ефективност на правото на ЕС (вж. в този смисъл решение от 15 май 2003, Мау, C-160/01, ECLI:EU:C:2003:280, т. 34), разпоредбата следва да бъде оставена без приложение (вж. в този смисъл решение от 18 декември 2007 г., Frigerio Luigi & C., C-357/06, EU:C:2007:818, т. 28).“

Ето защо неизпълнението на несъвместимо с правото на ЕС изискване, каквото е това по чл. 57, ал. 1 от Наредба № 11/31.10.2002 г., не може да се разглежда като противоправно деяние, което да бъде санкционирано с налагането на административно наказание.

Предвид изложените съображения, съдебният състав счита, че дружеството-жалбоподател не е извършило нарушение на чл.57, ал.1 от Наредба 11/31.10.2002. на МТС и неправилно е санкционирано на основание чл.96г, ал.1 пр.2 от ЗАвтПр, което от своя страна предпоставя отмяна на НП, предмет на настоящия съдебен контрол.

Прецизността на изложението изисква да се посочи неоснователността на релевирания с въззивната жалба довод, че издаденото на А. с удостоверение за психологическа годност № 376635 било валидно към отразения в НП период предвид удължаването на сроковете на основание Регламент ЕС2020/698 на Европейски парламент и Съвета от 25.05.2020г. и Закона за мерките и действията по време на извънредно положение, обявено с Решение на Народното събрание от 13.03.2020г. и преодоляването на последиците.

Удължаване на сроковете, регламентирано с Регламент ЕС2020/698 на Европейски парламент и Съвета от 25.05.2020г. и Закона за мерките и действията по време на извънредно положение, обявено с Решение на Народното събрание от 13.03.2020г. и преодоляването на последиците е неприложимо към процесното удостоверение, с оглед изтичането на неговата валидност на 06.07.2019г. /преди действието на двата нормативни акта и обявяването на пандемията от COVID 19./

При този изход на делото, право на присъждане на разносните за производството се поражда само за дружеството-жалбоподател. Претендира се присъждане на разноси в размер на 550,00 лева, представляващо заплатено във въззивното производство адвокатско възнаграждение.

Въззиваемата страна релевира възражение за прекомерност на така заплатеното възнаграждение.

Намаляването на заплатеното адвокатско възнаграждение е допустимо до минимално определения размер, съгласно чл. 36 ЗА. От своя страна чл. 36 ЗА препраща към НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, издадена от Висшия адвокатски съвет.

Съгласно 18, ал.2, вр чл.7, ал.2 т.2 от Наредбата за защита по дела с определен

интерес възнагражденията при интерес от 1000 до 5000 лв. са 300 лв. + 7 % за горницата над 1000лева. Ето защо съотнесено към размера на наложената с наказателното постановление имуществена санкция в размер на 5000лева, определеният по реда на Наредбата минимален размер на адвокатското възнаграждение възлиза на сумата 580.00 лева.

Предвид горното независимо от това, че делото не се отличава с фактическа и правна сложност, доколкото жалбоподателят претендира присъждане на разноски за заплатено от него адвокатско възнаграждение под установения с Наредбата минимум, неоснователно се явява направеното от наказващия орган възражение за неговата прекомерност.

Съгласно § 1, т. 6 от ДР на АПК разноските следва да бъдат възложени в тежест на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, която е юридическото лице, съгласно чл. 2, ал. 3 от ЗАВП, в чиято структура е включен административният орган – издател на оспореното наказателно постановление

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1, изр.1, предл.3 Районен съд-Благоевград, НО, 7-ми състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 42-0002539/06.10.2021г., издадено от директора на РД„АА София, с което на „С.А.Б.“ О. с ЕИК, със седалище гр. Б., ул. „И. М.“ бл., ет., офис на основание 96г, ал.1, пр.2 ЗАВП е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 3000лв. за нарушение на чл.57, ал.1 от Наредба 11/31.10.2002. на МТС.

ОСЪЖДА на основание чл.63, ал.3 ЗАНН вр.чл.143, ал.1 АПК Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ **да заплати** на „С.А.Б.“ О. с ЕИК, със седалище гр. Б., ул. „И. М.“ бл., ет., офис на основание 96г, ал.1, пр.2 ЗАВП, представлявано от управителя С. А. сума в размер 550,00 лева (петстотин и петдесет лева), представляваща заплатено адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване по реда на Глава XII от АПК пред Административен съд - Благоевград, в 14-дневен срок от получаване на съобщението от страните.

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____